

Foaie de informație și spiritualitate † Nr. 2 † Iunie 2021

Pogorârea Sfântului Duh

La cincizeci de zile după Înviere, Mântuitorul Iisus Hristos trimite în lume, după cum a făgăduit, pe **Domnul de viață făcătorul**,

Care de la Tatăl purcede, Cel ce este închinat și slăvit împreună cu Fiul și cu Tatăl. Aflând ucenicii că va veni vremea când Domnul Hristos se va despărți de ei, s-au întristat, dar Învățătorul i-a mângâiat și i-a îmbărbătat spunându-le că trebuie să meargă la Tatăl pentru a le pregăti locurile cerești și pentru a trimite la ei pe Sfântul Duh, să le desăvârșească învățătura primită și să-i sfințească. Deși **Sfântul Duh lucrează în lume** încă de la zidirea acesteia, acum vine într-un chip nou: ca rod al jertfei răscumpărătoare a lui Iisus Hristos. Duhul Lui Dumnezeu, Care la început se purta pe deasupra apelor, vine să-I pregătească Mirelui Hristos pe Mireasa Sa: Biserica. De aceea venirea Duhului Sfânt în lume la Cincizecime coincide cu **întemeierea Bisericii**, constituind unul și același moment. Biserica îl numește pe Duhul Sfânt **MÂNGĂIETORUL** pentru că alină suferințele mădularelor sale (mucenici, bolnavi, orfani, săraci, mame care nasc etc.), dar și **DUHUL ADEVĂRULUI** pentru că prin El se apără dreapta credință a Bisericii pe pământ.

Strădania noastră pentru a înălța un locaș de închinare pe care să-l punem sub ocrotirea Duhului Sfânt, exprimă **recunoștință** față de Acest Dar neprețuit, ca împlinire a făgăduinței Domnului nostru Iisus Hristos, de a-L trimite în lume pe Mângâietorul. Acest sfânt locaș a fost ridicat din dragostea dumnezevoastră, din jertfa dumnezevoastră, din lacrima dumnezevoastră, din bucuria de a oferi lui Dumnezeu slavă și mulțumire.

Dorim ca minunea Rusaliilor să se repete și în zilele noastre, fiindcă avem nevoie de Duh Sfânt. La Cincizecime, apostolii au luat **DIPLOMA** înțelepciunii dumnezeiești, după ce au studiat la ȘCOALA Golgotei și la UNIVERSITATEA Duhului Sfânt, devenind, din săraci și simpli, potire de aur ale sfințeniei.

Preot paroh Gh. Mocanu

Programul hramului bisericii

Sâmbătă, 19 iunie, ora 17: Vecernia unită cu Litia

Duminică, 20 iunie, ora 7.30: Utrenia și Sfânta Liturghie

Din
calendarul
lunii Iunie

Joi, 10:

Înălțarea Domnului: Ziua Eroilor

Duminică, 20:

Pogorârea Sfântului Duh

Joi, 24:

Nașterea Sfântului Ioan

Botezătorul

Marți, 29:

Sfinții Apostoli Petru și Pavel

Postul Sfinților Apostoli

Biserica Ortodoxă sărbătorește la 29 iunie pe Sfinții Apostoli Petru și Pavel. Pentru importanța lor în misiunea de propovăduire, Biserica a rânduit ca prăznuirea lor să fie pregătită printr-o perioadă de **post**.

Cunoscută în popor și sub denumirea de **Postul Sâmpetrului**, această perioadă are o **durată variabilă** de la an la an, în funcție de data Sfințelor Paști. Începe, în general, în luna de după **Duminica Tuturor Sfinților**, prima duminică după Rusalii. Conform Pascaliei Bisericii Ortodoxe Române, Postul Sfinților Apostoli poate varia între **7 zile**, atunci când Paștele este prăznuit după data de 1 mai (în situația anilor în care, în baza calculelor Pascaliei, ar avea o perioadă de 3 zile sau mai puțin) și **28 de zile**, atunci când Paștele cade pe 4 aprilie.

În 2021, postul este în perioada 22-28 iunie.

? *Te sunt și ce facem cu* crenguțele de tei și nuc

La sărbătoarea Pogorării Duhului Sfânt, în Duminica Cincizecimii, după rostirea celor **șapte rugăciuni** ale Vecerniei plecării genunchilor, săvârșită imediat după Sfânta Liturghie, urmează **rânduiala de binecuvântare a ramurilor verzi** de tei sau de nuc, sau în unele

localități ramuri de soc sau mur. Acestea sunt aduse în fața Sfințelor Uși, acolo unde preotul le stropește cu aghiasmă mică, rostind: „*Se binecuvântează ramurile acestea cu harul Preasfântului Duh și prin stropire cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!*”.

Ramurile de tei sau de nuc sunt împărțite apoi credincioșilor. Acestea se iau acasă ca **semn de binecuvântare** și se așează la porți, la ușile de la intrare și chiar la icoane. Simbol al limbilor de foc – semn al Pogorării Duhului Sfânt peste Sfinții Apostoli, ramurile de tei sau de nuc au fost privite de către creștini drept semn al binecuvântării lui Dumnezeu. Tradiția creștină a ales ramurile de tei și nuc deoarece acestea redau cel mai bine forma limbilor ca de foc prin care s-a arătat harul Duhului Sfânt lucrător în ucenicii lui Hristos, trimiși de El să binevestească Evanghelia Sa în toată lumea.

După ce se usucă, **ramurile nu se aruncă la întâmplare**, ci pot fi arse într-un loc curat ori îngropate. În satul românesc, gospodarii păstrează ramurile chiar și după ce se usucă, împodobind cu ele atât ușile sau ferestrele caselor, cât și icoanele.

Semnele din calendar:

Dezlegare la pește

În calendarul ortodox sunt așezate unele semne printre care și “peștele”. Acest semn însoțește zilele de post în care se face **dezlegare la pește**. Acest lucru indică consumarea mâncărurilor de post alături de ulei, vin și pește. Zilele de post cu dezlegare la pește nu sunt o încălcare a postului, ci postire cu mângâiere, în care jertfa noastră ascetică se combină cu bucuria prezenței Mântuitorului. În perioada Penticostarului miercuria și vinerea se postește cu dezlegare la pește. În postul Sfinților Apostoli este **dezlegare** în fiecare sâmbătă și duminică, dar și luna, marțea și joia dacă atunci cade o sărbătoare mai importantă. La hramuri și la Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul (24 iunie) este de asemenea dezlegare la pește, în orice zi a săptămânii ar cădea. Dacă însuși praznicul Sfinților Apostoli Petru și Pavel cade miercuri sau vineri, se face dezlegare la pește, vin și ulei.

+ *Moșii de vară*

Biserica Ortodoxă învață că viața omului nu se sfârșește odată cu moartea trupului. De aceea, creștinii nu-și uită morții după îngroparea lor, ci se roagă pentru ei, pomenindu-le numele. Pomenirea celor adormiți este înainte de toate un **semn al dragostei** celor vii pentru cei care au plecat din această lume. Ea este totodată și un îndemn de cugetare la moarte, pe care Sfinții Părinți o socotesc cea mai înaltă filosofie și foarte prielnică smereniei, rugăciunii și pocăinței.

Slujba pe care Biserica o face pentru cei morți, după înmormântarea lor, se numește “parastas”. Acesta se săvârșește fie la biserică, fie acasă, fie la mormânt. Acum se aduc **spre pomenirea** celui adormit colivă, pâine (colac) și vin și se împart lumânări aprinse celor prezenți.

Biserica a consacrat pentru **pomenirea generală** a morților o zi liturgică pe săptămână, și anume sâmbăta. Slujbele de pomenire generală includ și pe cea din Sâmbăta dinaintea Duminicii Pogorării Sfântului Duh, numită în popor “**moșii de vară**”, deoarece în această zi îi pomenim pe părinții, moșii și strămoșii noștri adormiți întru Domnul. Celelalte două zile de pomenire numite “moși” sunt Sâmbăta dinaintea Duminicii Lăsatului sec de carne pentru Postul Mare (moșii de iarnă) și ultima sâmbătă din luna octombrie (moșii de toamnă).